DZIENNIK DLA DZIECI

Ner 51. TOM 1szy

4 MARCA WE CZWARTEK 1830.

Wspomnienie religijne. Dziś obchodzimy pamiątkę cnót i pobożności S. Kaźmierza królewicza polskiego, syna Kaźmierza Jagiellończyka. S. Kaźmierz urodził się r. 1458, umarł 4 Marca 1484. Był-to młodzieniec nad-podziw skromny, pobożny i litościwy. Urodziwszy się w domu królewskim, nie używał wygód i lepszych pokarmów. „On to, jak pisze X. Skarga, pierwéj się człowiekiem, wszystkim ludzkim nędzom i przygodom podległym, uznawał aniżeli królewiczem." Gdy niektórzy zawczasu sobie skarbili jego łaskę jako tego który po Ojcu najbliższym był króletswa, ile że brat jego Władysław został Królem węgierskim, on ich temi słowy mądrze i pobożnie odprawować umiał: „Niech ja pierwéj umrę a na Ojca mi-

łego śmierć nie patrzę." Umarł zamłodu, bo ledwie lat 26 mając, ale jak pięknie o nim powiedział X. Skarga słowami Pisma Bożego: „długie lata cnym żywotem zastąpił."

A. Z.....

Odezwa do Wydawcy Dziennika dla dzieci.

Litość ku biednym wdzięczność sieroty,
Czyjegoż serca nie wzruszą,
Jeżeli wszystkie piękne są cnoty,
To litość wszystkich cnót duszą.

A. Edward Odyniec.

Wyczytawszy w numerze 42 Dziennika dla dzieci o przypadku biednego Franusia, postanowiłam choć małą zebrać składkę od Rodziców moich i przyjaciół gorliwych o dobro ludzkości. Życząc pracowitemu Franusiowi jak najprędszego wyzdrowienia i ciągłego wytrwania w pracy, ku pomocy nieszczęśliwego Ojca swego, cieszę się iż w naszéj ojczyznie są tak dobre dzieci. *M. Ho.....*

Przy niniejszéj odezwie załączono złp. 22 gr. 21 dla biednego Franusia.

P o c i e c h a.

Wy! obrazy bóstwa żywe —
Co swym bliźnim służąc szczerze
Swe uczucia czyste, tkliwe,
Przynosicie im w ofierze;
Gdy was ciężka przemoc tłoczy,
Zawiść gnębić się ośmieli,
Na nędzniejszych rzućcie oczy,
A będziecie mniej cierpieli.

Ten co w ślepej dumie srogi,
Z cudzych nieszczęść się panoszy;
Pośród skarbów jest ubogi,
Bo niezdolny czuć roskoszy.
Lecz kto krzywdy ludzkiej broni,
Zawsze mężny i poczciwy;
Ma pociechę, choć łzy roni,
I w ubóstwie jest szczęśliwy.

Nadzieję w swém krzepcie łonie,
Niechaj smutki wasze słodzi,
Czas niszczący je pochłonie,
Cnota je wam wynagrodzi.

Gdy zaś cierpień kres się zwleka,
Tem w ostatku słodźcie sobie,
Że was w niebie wieniec czeka,
A potomność uczci w grobie.

* * *

Dziecię aniołek.

(Do dzieci).

Aniołka na tym świecie,
Aniołka widzieć chcecie?
O, pokażę ich wiele!....
Aniołkiem, przyjaciele —
Jest każde dobre dziecię.

A. Z.

Doniesienie.

Wyszedł z druku czwarty numer Ziemomysła. Zawiera w sobie następujące szczegóły: Okolice Warszawy. Mazurki z dziejów Polski. Historyja naturalna: o wielorybach. Anegdoty o dzieciach. Zdania moralne z pism Jana Gawińskiego.